

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ

Ο πρεσβευτής της Άγγλιας λόρδος Νικόλαων και ο χωροφύλαξ Λευκάς Καλπούζος. Ένας περιπάτος του ζεύγους Νικόλαων στα Πευκάκια. Ο χωροφύλαξ πού δένει και ο διπλωμάτης πού εκδικείται με την ταπεινία ενός λαού. Η ιστορική αγόρευσις του Χαρίλαου Τρικούπη στη Βουλή. Η θλιβερή τελετή στην πλατεία του Συντάγματος. Ο Σουρής σατιρίζων τα γεγονότα. Ο Καλπούζος καφετζής! Ο λόρδος Νικόλαων και ο γιουός του, κ.τ.λ.

Ο μίνα αυτόν εσημειώθησαν 45 χρόνια από την ημέρα που ένα λυπηρό επεισόδιο έτάραξε τη δημοσία γνώμη της Ελλάδος κι' εδμημιούργησε διπλωματική περιπέτεια και ταπεινώσι του Κράτους. Το επεισόδιο αυτό συνέβη στις 4 Ιανουαρίου 1885, με ήρωες τόν έν Άθηναις Έπιτετραμμένο της Άγγλιας Άρθουρο Νικόλαων, λόφου του Κάμινου, κι' ένα Έλληνα χωροφύλακα.

Γιά τό επεισόδιο γράφτηκαν πολλά τότε στις διζες μας και έζνεσε εφημερίδες. Ο ίδιος ο Νικόλαων επέδωσε σχεδιασμένο νομοσάτι, μιάς έκαμε νύμια ότι υπάρχει άλλο νομοσάτι, γύρω από τό λόφου.

τιώδ στον τότε Προσβευτήν Χαρ. Τρικούπη έπίσημη έδωσει, της οποίως η μετάφρασις είνε αυτή :

«Κατά τις 2.30' π.μ. της 4ης τρέχοντος έβγηκα σέ περίπατο με τη γυναίκα μου, σκοπεύοντες ν' ανεβούμε στο Λυκαβητό. Όταν έφτάσαμε στους πρόποδες, περασαμε μπροστά από ένα χωροφύλακα, ο οποίος μόλις μιάς είδε να προχωρούμε από το συνηθισμένο νομοσάτι, μιάς έκαμε νύμια ότι υπάρχει άλλο νομοσάτι, γύρω από τό λόφου.

«Εσώκωσα τό χέρι μου κι' είδεξα την κορυφή του λόφου, γιά να τό δώσω να έννοση ότι θέλω να ανεβούμε επάνω. Είχαμε προχωρήσει ως 15 βήματα στο νομοσάτι αυτό, όταν ο χωροφύλακας έτρεξε και με άρπαξε από τό μπράτσο. Έπειδή τόν έπαρωξα, με χτύπησε άσχημα στον ώμο μ' ένα λεπτό ραβδί και μιάς έκάλεσε αποτόμως να γυρίσουμε πίσω. Δέ μπορούσα να καταλάβω γιάτί μιάς έμποδίζε ν' ακολουθήσουμε ένα από τους συνηθισμένους περιπάτους τών Άθηνών, βλέποντας όμως, ότι ήταν έπιθυμητός και υποκείμενος ότι από κάποια αίτια ήταν απαγορευμένο τό ανέβασμα στο λόφου, είπα στη γυναίκα μου να γυρίση στο σπίτι και να μού στείλη άμεσα τόν ύπηρετή μου κι' έναν αστυνομικό κλητήρα.

«Είχαμε μάλιστα γυρίσει να φύγαμε, όταν ο χωροφύλακας, ο οποίος χεγότανε πίσω μας, με χτύπησε στο στήθος με τό ραβδί του. Έπειδή ήταν ωλλοσιμένος με περιστροφή και σπασί, κι' έγώ συνώδυνα κυρία, δέν τόν άγγιξα. Έπανελιμμένος όμως τού υπέδειξα με τις λίγες Έλληνικές λέξεις, πού ήξερα, ότι ήμουν ο Έπιτετραμμένος της Άγγλιας, άλλ' έκείνος αποτόμως μού απάντησε ότι έτριπε να γυρίσω πίσω Αυτό και έκανα.

«Όταν έφτασα στο μεγάλο δρόμο συνάντησα τρεις κυρίους, από τους οποίους ο ένας μιλούσε λίγο τα Γαλλικά. Έδωσα στον κύριο αυτό τό εναγκαλιή μου και τόν παρεκάλεσα να πάρη τό όνομα του χωροφύλακος, διότι έκώκευα να τόν καταγγείλω στις άρχες. Ο έν λόγος κύριος υπέδειξε στο χωροφύλακα την ιδιότητά μου, άλλ' αυτός τούς διέταξε να φύγουν και ακολουθήσαν τη διαταγή του, έγώ όμως έμεινα στο δρόμο. Έπειδή όμως ο χωροφύλακας έπέμεινε να φύγω κι' έγώ, τού έδωσα να έννοση ότι είχα άφορα να μείνω εκεί όπου ήμουν, έως ότου φτάσανε ο ύπηρετής μου και ο αστυνομικός κλητήρ, τους οποίους έπηγαυε η γυναίκα μου να καλέση.

«Τότε και πάλι έπειθή εναντίον μου και μού κατέβησε γύρω χτύπημα άσχημότερο με τό ραβδί του, ενώ δέ έγώ υποχωρούσα, εκίνους μού έβριχε λάθρα. Βλέποντας ότι ήταν άνοσηφελς ν' αντίσταθώ εναντίον ανθρώπου τούσ ερεθισμένου και ωλλοσιμένου, έφυγα, έπήγα στο Γραφείο του κ. Χαρίλαου Τρικούπη και κατέθεσα την ύπόθεσι στα χέρια της Έφορήτης του. Αργά, μετά μεσημέριαν, έφρασαν τό χωροφύλακα στην Προεδρία και άνεγνώρισαν ότι πράγματι αυτός ήταν πού με έπρόσβαλε, και αυτός έπίσης άνεγνώρισαν ότι έγώ ήμουν τό πρόσωπον πού έπρόσβαλε.

«Προσβίτω ότι ο χωροφύλακας δέν ήταν μεθυσμένος. Ήταν έντελώς νηφάλιος. «Αθήνα τη 4)16 Ιανουαρίου 1885.

ΝΙΚΟΛΑΩΝ.

Το επεισόδιο αυτό είνε ζωική άπληρη και στη Βουλή. Ο άρχηγός της Αντιπολιτεύσεως Θεόδ. Δηλιγιάννης τό έκανε ζήτημα, όπως διπλωματικό ζήτημα τό είνε κάνει και ο Άγγλος Έπιτετραμμέ-

νος. Το πρωτοπαλλάγκου του Δηληγιαννικού κόμματου, ο Γ. Ζηρόπουλος, βουλευτής Εφύρτανιας, άγόρευσε σφοδρότατα εναντίον της Κυβερνήσεως, και ο άειμνηστος Τρικούπης, στενοχωρημένος, άναγκάστηκε ν' ατοιολογήθι, διότι επέβαλε την Ελλάδα εις έξεντελιμμόν — όπως τόν κατηγόρουσαν. Από την ιστορική και μαζικά ένεινη άγόρευσι του Χ. Τρικούπη, μεταφέρουμε την άκόλουθη περιζότη, πού συμπληρώνει την ιστορία του επεισοδίου και συνάμα μιάς δείχνει τη φρασσιολογία του Μεγάλου Πολιτικού. Αντιγράφουμε από τά «Πρακτικά της Βουλής» :

«Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (π ρ ο θ υ π ο υ ρ ο γ ο ς). Δύναμι ν' άπαντήσω εις τάς ερωτήσεις του άξιότιμου έξ Εφύρτανιας βουλευτού. Πρώ έβδουμάδων τινών, δέν ένδημιώμα άκριβώς την ήμεραν, διετάχθησαν χωροφύλακες από του Ύπουργείου τών Οικονομικών να έφορτίων εις τό μέρος του Αναβητόν, επί του όρους, κατόπιν διαταγής προγεμιστάς, ένένετο έπιμένεινς πεζών. Τρεις χωροφύλακες έφράσαν εκεί. Έζνετες οητην διαταγήν ν' απαγορεύουν την είσοδον εις πάντας. Η τοποθέτησι τών χωροφύλακων τούτων και η συνώδευσις την τοποθέτησιν διαταγή έγένετο, διότι μετά την άσθενήν έπιμένεινς κατηρητήν διέ μετέβαινον εκεί άνθρώποι, οτι τινες άνεν ίσως κακοδομίας κατέστραμον τά φυτό. Το μέτρον δέ τό έληφθεν άεισώρα εις την απαγορεύσιν της είσοδου και εις τούς άνθρώπους και εις τά ποίμνια, χωρίς της μη καταστραφής τών φυτών.

«Ο κ. Έπιτετραμμένος της Άγγλιας ήλθε τεταραγμένος και μού διηγήθη τό γεγονός. Εδώς έξέφρασα την βεβήταν ήλιγν μου επί τού συμβάντος να την προθυμια της Κυβερνήσεως όπως πράξη πάν τό έφ' εαυτήν. Ήνα ίκανοποίησι την Άγγλικήν Κυβερνήσιν, επί της εις τόν άντιπρόσωπον αυτής γενομένη προσβολήν ο δέ Έπιτετραμμένος μού έλεγε ότι δέν έπίθυμι η έπίδοσις αυτή να λάβη διαστάσεις, δέν έπιθυμι να γίνη πάτακος περί αυτής, άλλ' ήρκεϊτο εις την παραδειγματικήν τιμωρήν τών ένάγων.

«Συνεχίζοντας ο Χαρ. Τρικούπης άνέφερε ότι ο ήρως του επεισοδίου Λουκάς Καλπούζος, όπως λεγότανε, απέβληθη από της τάξεως του Στρατού και έτυμωρήθη και με φράσασ δύο μηνών, την οποίαν θα μάνη στις φιλιάς Άζορναυτιάς. Η διαταγή αυτή έκονοσάθη με προσελήμνη σέ όλα τά στρατιωτικά σώματα, και ο Καλπούζος μετεφέρθη άμείως στο Ναύπιον.

«Έπειτα άπό όλα αυτά η Έλληνα Κυβερνήσις έπίστευε ότι ο Έπιτετραμμένος της Άγγλιας θα έμεινε ενχαριστισμένος. Άλλ' ο λόρδος Νικόλαων επέδωσε Συμφωνία τελεσίγραφου, κανονίζοντας αυτός τόν τρόπο της ίκανοποιήσεως. Με πολύ τόν στενοχωρία ο άειμνηστος Τρικούπης και με μεγάλη τόν λύπη, άναγκάστηκε ν' αποδεχθί τάς απαιτήσεις του άντιπροσώπου της χρονιάς Άγγλιας. Στο μεταξύ, η Άγγλική Κυβερνήσις άνεκάλεσε τόν Έπιτετραμμένο της και πέφινε, έτοιμη να ένεργήση άποστολήν.

Και τό πρωί, στις 7 Ιανουαρίου 1885, στην πλατεία του Συντάγματος, ένοσην του Προέξοντος της Άγγλιας, ένειν η θλιβερή τελετή της Βρεττανικής ίκανοποιήσεως. Στην πλατεία παρατάθη ένα τιμήμα χωροφύλακας (τό ίδιο στο όποιον άνιχε ο άνοήτως ένεινος Καλπούζος) με τό δικητήρι του και άλλος τούς άνοήτους άξιωματικούς της Φροσύας Άθηνών. Επί κεφαλής ήταν η Έλληνική Σημεία. Όλοι αυτοί παρήλθαν μπροστά στον Άγγλο Προέξον, τόν όποιον εξαμάρτισαν με έδαφισια κίλι της Σημείας.

Μετά τό επεισόδιο, ο Νικόλαων μετετέθη στην Τεζερώνη, την πρωτεύουσα της Περσίας, ως Πρεσβευτής.

Και ο Σουρής, διεμηνεινόμενος την άγανάκτηση της Κοινής Γνώμης, έφρασε :

«Διου σίτοι με μανία στη Μεγάλη Βρεττανία.

Νεία πάλι καταφρόνια στη φτώχη μας την Πατρίδα νέα προσβολή άκομα κι' έντροπή κανούσρια πάλι, γιάτί βίσιαν έναν Άγγλο ένεινην με μιάν Άγγλιδα η γενναία Βρεττανία, η Άγγλια η μεγάλη, τη μικρή μας την πατρίδα ζήτησε να ταπεινώση κι' άλλο μάθημα κανούσριο ήλθε πάλι να μιάς δόση».

Και άφού έκαρφέσε ο ποιητής τόν πατριωτικό τόν πόνο, προσπαθεί να παρηγορήσει τούς Έλληνες με ένθιμους στίχους. Κοινοβιό-

Ο Χαρίλαος Τρικούπης (Σπίκου Θεμού Άντιμου)

ζουν οι δύο Ξύλινοι ήρωες του «Ρωμίου», ο Περιελτός και ο Φασουλής:

Π.—Ποιός είν' αυτός ο Νικόλαος, βρέ Φασουλή, τόν ξέρεις;
Φ.—Είς τόν Θεό σου, Περιελή, μ'η μου τόν αναφέρεις.
'Ακούς εκεί! πώς γύριζε τάχα με μίαν 'Αγγλίδα...
Π.—Και πού τήν ηύρε, βρέ, αυτή τήν άσπλαγην;
Φ.— Ούκ οίδα.

Και δ ή θ ε ν πώς έπήγαιναν περιπατο κ' οι δύο,
και δ ήθεν ότι έκανε πολύ σπουδαίο κρυσ
και δ ήθεν δει βρέθηκαν κ' οι δύο στα Πευκάκια,
και δ Καρπούζης, φίλε μου, δίχως θυμό και κακία
—'Τίς ει; τούς λέει, κύριοι;—'Βεργιουέλ', τού λένε,
κ' έπειτα ακούζουν, Περιελή, οι 'Ελληνες πώς φταίνε.
—'Τίς ει; τούς λέει, κύριοι;—'Σπικ ιγγλις' τού φω-

(ναζούν,
και δίχως λόγο κ' άφορητή τόν άγκυροκτυπάζουν.
—'Τίς ει; τούς λέει, κύριοι; Και τέτοια δέν τά νοιώθω'.
—'Γκόντεμ!' αυτός τού άπαντά και τούδειξε τού γρόθο».
—'Κατά τόν περί φυτειών και πευκακίων νόμον,
τούς άπαντά μ' ευγένεια, αλλάζετε τόν δόμον».
Αυτοί όλιγον προχωρούν, ό χωροφύλαξ στέκει,

και όπως πέφτει, Περιελή, φρυχτό ά-
(στροπλέκι
του δίνει μία, τού δίνει δύο, τούς δίνει
(τρεις και δέκα
σκουζεις ό 'Αγγλος δυνατά, σκουζει και ή
(γυναίκα.

'Ο 'Αγγλος λέγει: Νί κ ο λ σ ω ν και 'Αγ-
(γλική Πρεσβεία,
και άντιτάσσει, Περιελή, τή βία εις τή
(βία!

'Αρπάξει τού μπιστούνι του άμισσος ή 'Αγ-
(γλίδα...

Π.—Μά πού τήν ηύρε, Φασουλή, τήν ά-
(σπλαγην;

Φ.— Ούκ οίδα.
Και να μία μπιστουτιά καλή τού φέρνει
(στο κεφάλι.

Τότε ό Καρπούζης γίνεται φωτιά κ' άνε-
(μοφόλη.

Και όπως λύκος άγριος όρμά κατά προζύ-
(των
και κείνα φεύγουν έντρομα να σώσουν τήν
(προβία των,

τοιουτοτρόπως, Περιελή, και ό Καρπούζης
(τρέχει
και μετά γενναϊότητος τού Νικόλαου τiz
(βόρχει.

'Ε! τώρα τά χροιάστηκε κ' ή ευγένης
('Αγγλίδα.

Π.—Μά πού τήν ηύρε, Φασουλή, τήν ά-
(σπλαγην;

Φ.— Ούκ οίδα.

'Εν τούτοις εις τήν φοβεράν εκείνην τρι-
(κυμίαν

τρέχει και ή Νικόλαϊνα πρός τήν 'Αστυ-
(νομίαν.

—'Τι θές, κυρά Νικόλαϊνα; τής λέει ό
(κλητήρσος

κ' αυτή τού δείχνει, Περιελή, αίματωμέ-
(νας χείρας.

Αυτός άμισσως έννοει πώς κάτι θά συμ-
(βείνη

κ' εις τά Πευκάκια γρήγορα μαζί της ά-
(ρεβαίνει.

Και ταυτα τά περί πευκάων, Καρπούζης και 'Αγγλίδος
άλλ' ήδη περιπλέκεται ή θεσις της Πατριδος.»

'Ο Λοιακός Καλπούζος —τόν όποιον ό λαός έλεγε Καρπούζη— μετά
τήν άποφυλάξαι του, ξαναγύρισε στας 'Αθήνας καί... άνοιξε καφε-
νεϊο στην πλατεία τόν Πευκακίων, δηλαδή στον τόπο... τού έγγλή-
ματος! 'Ολοι δέ ένδομήτως έπεδομάζαν τήν προή του, γιατί τήν
εποχή εκείνη ή ένδικη φιλοτιμία είχε βαθιά πληρωθή. Κόσμος πολλές
έπηγαυε στα Πευκάκια να πιη καφε «στον Καρπούζη», πού όλοι τόν
έθεωρούσαν όθιμα τού Βρετανικού έγωϊσμοϋ. Και ό Καλπούζος έκα-
μάρισε και διηγότανε προθύμως «πώς τού τις έξερξε τού 'Ιγγλέ-
ζου!». 'Ως τά βαθειά τον δέ γραμάτια δεχότανε τις επισκέψεις εκεί-
νων πού ήθελαν να μάθουν από τού στόμα του τήν άλήγηται του ιστο-
ρικού έπεισοδίου.

'Ο λόρδος 'Αρθούρος Νικόλαου, άφού ύπηρετήσε πρεσβευτής της
'Αγγλίας σέ διάφορα κράτη, στα 1910 διορίστηκε μόνιμος ήμψπονο-
γός τών 'Εξωτερικών. Πέθανε πρό διετίας στα 1928.

'Ο γιος του Χάρολδ Νικόλαου, ή άδελφή
και είνε συγγραφέας μεγάλης άξίας. 'Ο σέο
Χάρολδ Νικόλαου διακρινεται για τά φιλελ-
ληρικά του αισθήματα, τού δέ 'Εθνικό μας Πα-
νεπιστήμιο τόν άνεκήρυξε έπίτιμο διδάκτορα.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟΥ

Οι έπιχρυσαι όβελίσκοι τού ναού τού Σολερωάντος. 'Αρπέλια
... άλεξικέραυνα! Τι γράφει ό Πλίνιος. Βέλη κατά τού σού-
ρανον. Τό άλεξικέραυνο ενός Πάπα. Τα παλούκια τών χωρι-
κών. Περιεργες προλήψεις και δοξασίες, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Οι άνθρωποι είχαν άνεπαθεν τού φόβου τού κεραυνού και για
τόν άπομακρύνουν, κατέργαυαν σέ διάφορα μέσα, τά όποια φυσικά
δέν ήσαν τόσο τελειοποιημένα, όποις τού σημαντικό άλεξικέραυνο.

Κάτωξ ξένος ιστορικός παρατηρεί, ότι ό περιφημος ναός τού
Σολερωάντος στα 'Ιερουσόλυμα, παρέμεινε άπορόβλητος από τούς κε-
ραυνούς επί μιά χιλιετηρίδα και πλέον. Τό άποάδει δέ αυτό στο πλη-
θος τών έπιχρυσών όβελίσκων, οι όποιοι σκεπάζανε τις στέγες του
και οι όποιοι άποτελούσαν ένα πρώτης τάξεως προφυλακτικό σύστημα
κατά τού κεραυνού, μαζή με τούς μεταλλικούς σωλήνες, διά τών ο-
ποίων συγχωνοονόσαν με τις δεξιμανές τού βουνού.

'Ο Κολομεύλα πάλι αναφέρει σέ κάποιο σύγγραμμά του, ότι ή
ιδρυτής της Ταυρωμηνης θρησκείας Τάρ-
χων, θέλοντας να προφυλάξη τού σπίτι του
από τούς κεραυνούς, φύτεψε γύρω του κλη-
ματα πού έκαναν άσπρα στεφάλια.

Επίσης οι κάτοικοι τού 'Ινδοστάν, σέ
παισιότερα χρόνια, φύτεναν γύρω από τά
σπίτια τους κάκτους και πίστευαν ότι μ'
αυτά τού μέσον δέν είχαν φόβο από τόν κε-
ραυνό.

Κάτι άνάλογο αναφέρει ό Πλίνιος ότι
έκαναν και οι ιερείς ενός ναού τού 'Απόλ-
λωνος, οι όποιοι φύτεγαν όλογομα διάφες.
'Υπήρχε δέ πράγματι τότε ή δοξασία, ότι
άτ' όλα τά φυτά μόνον ή δάφνης, ως ιερό
φυτό τού 'Απόλλωνος, μένον άπορόβλητες
από τόν κεραυνό.

'Ο όσιος Πλίνιος αναφέρει, ότι ό βε-
ρμανός δέν προχωρεί στο έδαφος σέ βί-
βως μεγαλύτερο από πέντε ποδών, και ότι
όποις φοβόινταν τόν κεραυνό πρέπει να σκε-
πάζουν τις κατοικίες των με... δερμάτια
φορέας!

Κάτωξ Κτησίας, ό όποιος είχε λάβει
μέρος στην ιστορική έκστρατεία της 'Ασίας
από με τόν Σευωφάντα, διαβεβαίωσε τόν
Κύριο, τόν βασιλέα, ότι άν έπαυαν δού ξί-
φη και τάμνηγε στη γή με τή μίτη προς
τά πάνω, δέν είχε φόβο ούτε από χαλάζι,
ούτε από κεραυνό!...

Τό πιο νόστιμο όμως —και πιο άπίστευ-
το— άτ' όλα είνε κείνο πού γράφει κάποις
ό 'Ηρόδοτος. Λέει δηλαδή, ότι οι άρχαιοι
Θάσες, όταν ήθελαν να διαλύσουν τά ά-
γριαίμενα σίννερα και να προλάβουν τούς
κεραυνούς, έρχογαν προς τόν οίκανό βέλη!

Επίσης οι Γαλάται, καθώς αναφέρει
ένας άλλος συγγραφέας, όταν έσπασσε
θύελλα, κάμφονταν τά ξίφη των στη γή,
άνυταν κοντά τους δάδες και αλάμαζαν οι
ίδιοι κοντά, με τήν ιδέα ότι είνε άσφαλι-
σμένοι.

Οι Γαλάται πίστευαν ακόμα, ότι ό κε-
ραυνός χονότανε μέσα στη γή και άργότι-
ρα, κατά τά μεγάλα ήψη, έστερεοποιείτο.

Τό γεγονός μάλατα αυτό έδοσε ίσχυρή σέ κάποιον 'Αβραίμ από
τή Γότθη, να θέληση κατά τού μεσαιοίαν να ψάξη και βρή χριστάρι
στα μέρη όπου έπεφτε κεραυνός!

'Ο 'Αβραίμ αυτός κατεδικάσθη άργότερα σέ θάνατο, κατηγορού-
μενος ως μάρτυς.

'Ο Σίλβεστρος Β', ό όποιος από άπλόξ καλόγερος έγινε Πάπας,
είχε έφευγει κατά τά τελευταία χρόνια της ζωής του ένα είδος άλε-
ξικέραυνου, με τού όποιο πίστευε ότι έξουδετέρωνε έντελώς τόν κίνδυνο
τού κεραυνού.

Κάμφωνε δηλαδή στη γή μικρά ραβδιά, τά όποια άπέληγαν σέ
μισητή κομμάτη και τά όποια έποδοποτιόντο σέ μικρές άποστάσεις άνα-
μεταξύ τους, σχηματίζόντας έτσι μία ζώνη άπορόβλητη από τόν κε-
ραυνό.

Επί της βασιλείας τού Καρόλου τού Μεγάλου, οι χωρικοί όταν ή-
θελαν ν' άπομακρύνουν τού χαλάζι και τόν κεραυνό, έφτιαχνε μεγάλα
παλιούκια, τών όποίων τού έπάνω μέρος φρόν-
τιζαν να σκεπάζουν με χωριά.

'Ο Κάρολος όμως ό Μέγας καθήργνη
αυτή τή συνήθεια, μ' ένα διάταγμα τού στα
789, άποκαλώντας τη «άισχύμια νοσηράς
δαιταδαμίας».

'Ο 'Ερωξ
(Τού Φρατζέσκο Μπαζζαζέκι)

